

og andre Steder — som en Glæde altsaa hos vore ærede Modstandere over den midlertidige Finanslov, der opfattedes som en Art af Guldbgrube, efterhaanden er fordultet og er vejen for en oprigtig Erkendelse af, at den midlertidige Finanslov ikke er nogen Guldbgrube, men tværtimod paa mange Omraader hæmmer Statsstyrelsens eller Regjeringens Ønsker og overhovedet lægger en ordnet og fremadskridende Statsstyrelse betydelige Hindringer i Veien. Det forekommer mig derfor, at der var endnu mere Anledning end forrige Gang for Regjeringen til at gjøre sit Bedste. So længere man skrider frem i Aaret, og jo mere Ulemperne af den midlertidige Tilstand viser sig, desto større Opfordring forekommer der mig at være for den høje Regjering til at gjøre et alvorligt Forsøg paa at løse den Opgave, der dog maa siges at være enhver Regjeringens første Pligt, nemlig Tilveiebringelsen af en ordinær Finanslov. Der er en anden Ting, jeg ligeledes beklager ikke foreligger, og det er en fuldstændig Oplysning om, hvorledes den midlertidige Lov er behandlet. Man kan ganske vist af selve Finanslovsforslaget se, at der er afholdt en Del Udgifter i Genhold til den midlertidige Lov og opsat en Del, men fuldstændig klart ligger det jo ikke for, og de Motiver, der ligge til Grund for den forskjellige Anvendelse og Ifte-Anvendelse, overhovedet Fortolkningen af Loven, kan man ikke med fuld Klarhed se. Der findes, saavidt jeg kan se, paa den ene Side Udgifter, som det undrer mig ere afholdte, og som jeg ikke tror kunne afholdes efter en midlertidig Lov, medens der paa den anden Side findes opsat Udgifter, som man skulde tro, Regjeringen havde afholdt. Saaledes som Forslaget ligger for, er dette jo kun Noget, man kan læse mellem Linierne, og det er ikke muligt at udtale noget Bestemt derom; men jeg haaber, at det Udvalg, der bliver nedsat om dette Lovforslag, som sit første Skridt vil kræve Motiverne til det midlertidige Budget saa klart udarbejdede, at man kan se, hvilke Udgifter der ere afholdte efter den midlertidige Lov og hvilke ikke. Dette er ikke blot for at bedømme, hvorvidt Regjeringen har handlet efter vor Opsattelse konstitutionelt. — Jeg udtaler ikke nogen Lov derom, da jeg ikke har Oplysninger nok til at udtale en saadan Lov eller Mistanke, men det er tillige, for at vi overhovedet kunne indtage en bestemt Stilling til hele den foreliggende Række af Bevillinger. Det gjør det nemlig nu meget vanskeligt at tale om hele denne Række af Forslag, som man maatte kunde være tilbøjelig til at gaa ind paa, hvis det viser sig, at den Opsattelse, Regjeringen har gjort gjældende med Hensyn til Anvendelsen af den midlertidige Bevilling, efter vor Mening har været forsvaerlig, medens vi ellers maatte kunne anse os for forpligtede til at modsette os dem eller nogle af

dem. Det er ganske klart, at den Maade, hvorpaa Regjeringen har behandlet den midlertidige Lov, maa have Indflydelse paa den Beredvillighed, der er tilstede til at gaa ind paa Finanslovens Bevillinger for næste Aar, og at det altsaa er af Bigtighed at faae disse Oplysninger saa snart som muligt. Jeg skal derfor ikke buale ved Enkeltighederne i den foreliggende Finanslov, saa meget mindre, som jeg ikke tror, at dette er paa sin rette Plads ved en 1ste Behandling, og som det kun tjener til at hindre en virkelig frugtbar og nyttig Forhandling i Udvalget; men jeg skal indskrænke mig til blot at omtale et Par Hovedpunkter og derpaa udtale mig om den finansielle Stilling. — Den høitærede Minister udtalte strax, at han ikke haabede, man vilde forbauses over, at der viste sig et Misforhold mellem Indtægter og Udgifter paa denne Finanslov, idet den gav en Underbalance af ca. $2\frac{1}{2}$ Millioner Kroner. Det tror jeg ikke, man gjør, thi man er saa vant til at se Finansloven her i Thinget med saadanne Summer, som naar der ses overfladisk paa dem, kunne gjøre Indtryk af, at der var meget betydelige Udgifter og ikke tilstrækkelige Indtægter; men man er allerede for mange Aar siden kommen fuldstændig paa det Nene med, at disse Totalsummer, der udkomme ved at drage de samlede Udgifter fra de samlede Indtægter, ikke have den allermindeste Betydning, i alt Fald ikke nogen foruroligende. Det er aldeles klart, at det foreliggende Finanslovsforslag, naar man gaar det igennem, viser et betydeligt Overskud, saaledes som det ogsaa blev bemærket af en af de ærede første Valere (C. Hage). Den samlede Indtægt, naar vi fradrage Indtægterne paa § 10, er 48,396,000 Kr., og den samlede Udgift, naar fradrages alle Udgifter paa § 27, er 44 Millioner, og dersom disse 44 Millioner fradrages den ovennævnte Sum, faae vi et Overskud af omtrent $4\frac{1}{2}$ Millioner Kr. Hvis man ikke gaar fuldt saa vidt og altsaa ikke drager hele den samlede Udgift paa § 27 fra, hvad jeg ikke har Noget imod, idet jeg vel kan erkjende, at der kan være en Del Udgifter paa § 27, der bør afholdes af de ordinære Indtægter, og som ikke kunne betragtes som Anvendelse af Kapital — selv om man gaar meget strengt frem, maa man dog betragte Afdrag paa Gjæld og Udgifterne til Jernbaner, Havnvesen og til Udredelse af Laan og Forskud, ialt en Sum af 7—8 Mill. Kr., som Udgifter, der maa afholdes af Statens Kapitalformue og ikke af de ordinære Indtægter — komme vi dog til et Overskud af henved 4 Millioner Kr. Jeg taler her kun om det Overskud, der fremkommer, naar man sammenholder de ordinære Udgifter med de ordinære Indtægter, hvad jeg anser som en afgjørende finansiell Betragtning, naar man under søger, hvorvidt der er Anledning til at foretage Forandringer i Stattebyrden. Et ganske andet Spørgs-